

Крадецътъ и пастирътъ.

„Крадецътъ не иде, освенъ да открадне, да заколи и да погуби; азъ дойдохъ, за да имать животъ и да го имать преизобилно“.*

Първата часть на стиха представя отрицателно, болезнено състояние на човѣшкия животъ. Обаче, втората часть на стиха „азъ дойдохъ, за да имать животъ и да го имать преизобилно“, представя положителна, възходеща страна на човѣшкия животъ. Тѣй щото, когато чете Евангелието, човѣкъ трѣбва да има слюнка въ устата си, да може да го смила, да го превръща въ каша, удобна за възприемане и асимилиране. Както слюнката е необходима въ устата за омекване на храната, сжщо така и въ духовно отношение е нужна слюнка за правилно разбиране, възприемане и прилагане на Словото Божие.

Съвременнитѣ хора търсятъ положителна, духовна наука, но не знаятъ, че за постигането ѝ е нуженъ дълбокъ вътрешенъ копнежъ, който се дължи на Божественія потикъ въ него. Невъзможно е човѣкъ да се добере до положителната наука безъ вътрешенъ, дълбокъ потикъ къмъ нея. Придобиването на тази наука е свързано съ малки опити. Всѣко знание, което има приложение въ живота, е положително. Знание, което нѣма никакво приложение, е знание на крадеца, който има за цель да открадне и да погуби. Истинското знание запазва живота. На това, именно, се дължи цената му. Защото нѣма по-ценно нѣщо за човѣка отъ живота. Както и да го опредѣляте, животътъ е най-голѣмата скъпоценностъ въ свѣта. Безъ животъ човѣкъ не може да се прояви въ никоя областъ. Прекжсне ли се връзката на неговия животъ, прекжсватъ се всички негови отношения. Ако физическия животъ на човѣка се прекжсне, той се лишава отъ възможность да разбира небесния. Затова Христосъ казва: „Ако земнитѣ работи не разберете, какъ ще разберете небеснитѣ? На земята човѣкъ разполага съ хиляди условия и възможности

* Иоана 10; 10.